

à Sabrina ad mare Hibernicum extensia. Flauia Cæsariensis inter Tamisim & Humbrum flumina porrecta fuit: Maxima Cæsariensis ab Humbro ad Tinam flumen, & Vallum Adriani pertingebat: Valentia denique ab iisdem Tina & Vallo Adriani ad Vallum Seueri iuxta Edimburgum protendebatur, vbi Romani Imperij, quo tempore diuisio hæc vsu recepta fuit, vltimus terminus. Singulæ singulis magistratibus parebant, scilicet Maxima Cæsariensis & Valentia Consularibus, Britannia verò prima & secunda, & Flauia Cæsariensis tribus Præsidibus, vt in Notitia ciuili Imperij Romani legitur.

V.
METROPOLEON
 ECCLESIASTI-
 CARVM BRI-
 TANNIÆ NVME-
 RVS.
 e Beda hist. Eccl.
 lib. 1 cap. 1.
 b Gildas epist. de
 Britannia excidio.
 Iam verò quot his Prouincijs sedes Archiepiscopales Episcopalesque prioribus sæculis fuerint, dicendum est. Britanniam vniuersam viginti & octo ciuitatibus quondam nobilissimis insignitam, scribit Beda^a: & bis denis, bisque quaternis decoratam Gildas^b ait. Totidem in ea Præsules extitisse, tres scilicet Archiepiscopos & Episcopos viginti quinque, testantur pene omnes Britannicarum rerum scriptores. Sedes tres Archiepiscopales in primarijs vr-bibus constituunt, primam Londini ad Orientem, secundam in vrbe Legionum Caerleona ad Occidentem, & tertiam Eboraci ad Septentrionem; necnon viginti quinque sedes Episcopales eis subijciunt. At quo nitantur fundamento sanè non video: maxime cum S. Augustini discipuli Britannicam Ecclesiam restaurantes, in locis parum insignibus sedes Episcopales, & quidem nunc in hac, nunc in illa ciuitate, posuerint. Vnum ego ante alia dicam, nempe certum esse, quod in Britania multi primis sæculis fuerint Episcopi: Idque facile probaretur, si contrarium cuiquam dubium esse posset. Sed quis hac de veritate ambiget, cum tres ex ijs, vt iam dictum est Concilio primo Arelatensi subscripserint; tres item Concilio Ariminensi adfuerint; & Augustinus in Britanniam veniens Concilium Episcoporum qui apud eam erant celebrarit. [Britones, inquit Beda^c confitentes veram esse viam iustitiæ, quam prædicaret Augustinus, sed non se posse absque suorum consensu ac licentia priscis abdicare moribus, postulabant, vt secundò Synodus pluribus aduenientibus fieret. Quod cum esset statutum, venerunt vt perhibent septem Britonum Episcopi.] Vnde nunc de Metropolitibus sermo conuenientius fiet.

VI.
LONDINVM AN-
 TIQVA METRO-
 POLIS BRITAN-
 NIÆ.
 d Amm. Marcell.
 lib. 27. & 28.
 e Beda lib. 2. c. 7.

Londinum prima & antiquior ex his fuisse creditur: Ammiano^d Marcellino Augusta dicitur; & quod ætate Diui Augustini adhuc Metropolis Orientalium Saxonum esset tradit Venerabilis^e Beda. [Horum, inquit, Metropolis Londinia ciuitas est, super ripam Thamesis fluminis posita, & ipsa multorum Emporium populorum terra marique venientium] Sed paulò fufius huius dignitatem exprimit eruditissimus Camdemus, dum hæc ait: [Vrbs est felicissima, solo læto, & affluentem omnium rerum copia, cliuo molliter surgenti, Tamisi apposita, qui placidissimus rerum in orbe nascentium mercator, statis horis Oceani æstibus superbus, alueo tuto, præalto, & nauium quamlibet magnarum capacissimo, tantas Orientis & Occidentis opes quotidie inuehit, vt cum multis orbis Christiani Emporijs de palma contendat.]

Apud illam verò Ciuitatē primū sedem Metropolitanā ferunt institutā fuisse, quo tēpore Christianā religionē in Britania prædicarūt viri Apostolici missi ab Eleutherio, Theanumq; huius primum Archiepiscopū extitisse, aiunt sub Lucio Rege. Nec istud parum verisimile arbitror, cum certum sit, Restitutū eiusdem